

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/67/2018
Identifikačné číslo spisu:	7211010048
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7211010048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného M. W. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave dovolanie obvineného M. W. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Vladimíra Habiňáka proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 10. októbra 2016, sp. zn. 8To/101/2016, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 30. novembra 2016, sp. zn. 8To/101/2016, uznal obvineného M. W. vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desiatich) rokov a 2 (dvoch) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil tiež rozsudok okresného súdu z 22. augusta 2014, sp. zn. 5 T 44/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 10. decembra 2014, sp. zn. 7To/119/2014, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Súd zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného Q. U. na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali obvinený M. W., ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „prokurátor“) odvolanie, o ktorých krajský súd rozhodol uznesením z 10. októbra 2016, sp. zn. 8To/101/2016, tak, že obe odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal 3. júla 2018 obvinený M. W. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Habiňáka dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Namietal, že v konaní nebol preukázaný jeho úmysel obohatiť sa tým, že uvedie poškodeného do omylu, resp. využije niečí omyl. Súdny nesprávne vyhodnotili výpovede poškodeného Q. U. a svedkov P. P., P. U., Ing. H. T., Ing. J. Y., H. J., G. A., R. F., M. U., nakoľko v danom prípade išlo výlučne o obchodno-právny vzťah. V tejto súvislosti poukázal na čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a dodal, že záväzok nemohol dodržať z dôvodu omeškania na strane kupujúceho. Poukázal na znenie kúpno-predajnej zmluvy, oznámenie č. 1/08 a prílohu k nemu, potvrdenie spoločnosti UNIMILK s.r.o., odstúpenie od kúpnej zmluvy, ukončenie kontraktu spoločnosťou Pollexport s.r.o. a iné dôkazy. Súdny tiež nesprávne vyhodnotili výšku a primeranosť kúpnej ceny za liter oleja zv. Vénusz; ak by obchod zrealizoval, mal by z neho zisk. Poukázal aj, že v konaní vystupuje Q. U., ktorý nie je poškodeným. Napokon dodal, že vo veci navrhol vypočítať svedka Ing. M. Y., ktorý návrh súd bez akéhokoľvek odôvodnenia odmietol.

Na podklade týchto skutočností dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol „porušený zákon v jeho neprospech“, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 15. augusta 2018 vyjadril prokurátor tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že vina obvineného bola preukázaná hlavne výpoveďami poškodeného U., svedkov Ing. H. T., Ing. J. Y., P. P. a listinnými dôkazmi. Obvinený neuviedol žiadne skutočnosti, na podklade ktorých by bolo potrebné modifikovať dovolaním napadnuté rozhodnutia.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený W.alej nevyjadril.

Dňa 25. októbra 2018 bol spisový materiál spolu s dovolaním riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného M. W. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (druhá veta § 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre

hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že námietky, ktorými obvinený vyslovuje svoj nesúhlas s hodnotením výpovedí poškodeného, svedkov, resp. poukazuje na listinné dôkazy jednoznačne smerujú k preskúmvaniu skutkového stavu, ktorým sa v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou dovolací súd zaoberať nemôže.

Pokiaľ ide o jeho námietku, týkajúcu sa nevypočutia svedka Ing. Y., najvyšší súd najprv vo všeobecnosti pripomína, že ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dokazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.) (R 116/2014).

Podľa podaného návrhu mal svedok potvrdiť, že obvinený si od spoločnosti B.A.S.K. Logistics, s.r.o. objednal kamióny na prepravu slnečnicového oleja, a teda mal úmysel svoj záväzok splniť (č. l. 590). O návrhu rozhodol okresný súd tak, že ho podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol, pričom v odôvodnení rozsudku vysvetlil, že skutok bol jednoznačne spáchaný v priamom úmysle (č. l. 593, 607). Oproti rozsudku okresného súdu, krajský súd v uznesení výslovne skonštatoval, že z výpovedí svedkov G. A., R. F., M. U. a Z. U. je jednoznačne preukázaný podvodný úmysel obvineného (č. l. 640). Za tejto situácie je podľa mienky dovolacieho súdu nesporné, že súdy odmietli návrh na doplnenie dokazovania, keďže dokazovaná skutočnosť sa týkala okolností, ktorú bolo možné zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.